

**Postanowienie z dnia 24 maja 1996 r.
I PO 6/96**

Sąd Najwyższy umarza postępowanie w razie cofnięcia przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej wniosku o stwierdzenie nieważności uchwał Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych (art. 355 § 1 k.p.c.).

Przewodniczący SSN: Teresa Flemming-Kulesza (sprawozdawca), Sędziowie SN: Józef Iwulski, Jerzy Kuźniar,

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 24 maja 1996 r., sprawy z wniosku Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej [...] o stwierdzenie nieważności uchwał Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych z dnia 24 stycznia 1996 r.

p o s t a n o w i ł:

postępowanie umorzyć

U z a s a d n i e n i e

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w piśmie z dnia 26 marca 1996 r. zaskarżył do Sądu Najwyższego cztery uchwały Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych z dnia 24 stycznia 1996 r. podnosząc ich sprzeczność z prawem i wnosząc o "stwierdzenie ich nieważności."

Następnie złożył wniosek datowany 10 kwietnia 1996 r. o "wycofanie" wniosku o stwierdzenie nieważności tych uchwał.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 kwietnia 1991 r. o samorządzie pielęgniarek i położnych (Dz.U. Nr 41, poz. 178 ze zm.) stanowi, że Minister Zdrowia i Opieki Społecznej może zaskarżyć do Sądu Najwyższego pod zarzutem sprzeczności z prawem uchwały organu izby w ciągu 2 miesięcy od dnia otrzymania uchwały. Sąd Najwyższy utrzymuje zaskarżoną uchwałę w mocy lub ją uchyla. Przepis ten nie reguluje procedury rozpoznawania wniosków czy też "skarg" Ministra w nim opisanych. Zachodzi zatem potrzeba odpowiedniego zastosowania przepisów postępowania przed Sądem Najwyższym zawartych w jednym z Kodeksów postępowania.

Podobnie jak to miało miejsce w innych sprawach dotyczących zaskarżania uchwał samorządów zawodowych (por. wyrok Sądu Najwyższego z 24 maja 1994 r. - I PO 7/94 OSNAPiUS 1994 nr 6 poz. 106) i w tej sprawie Sąd Najwyższy uznał za najbardziej odpowiednie zastosowanie przepisu kodeksu postępowania cywilnego i w związku z opisaną wyżej sytuacją postępowanie umorzył na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. z uwagi na zbędność wydania merytorycznego orzeczenia.

=====